

Aan:
de voorzitter en leden van
provinciale staten van Drenthe

Assen, 17 oktober 2008
Ons kenmerk 4.1/2008011970
Behandeld door de heer A. Klijn (0592) 36 56 34
Onderwerp: Reactie op het rapport Amen is geen Amsterdam

Geachte voorzitter/leden,

Inleiding

Sinds enige jaren wordt gediscussieerd over de inrichting van bestuurlijk Nederland die moet leiden tot een heldere taakverdeling tussen de overheden. Als reactie hierop hebben de provincies zich bezonnen op hun rollen en taken met als resultaat het onlangs gesloten bestuursakkoord Rijk-provincies 2008-2011 (hierna: bestuursakkoord). Daarnaast is op uw initiatief het rapport "Amen is geen Amsterdam" van de commissie Rollen en taken verschenen.

De rode draad door beide documenten is dat de geformuleerde doelstellingen slechts dan binnen de afgesproken tijd en het afgesproken budget kunnen worden gerealiseerd als deze door de juiste bestuurslaag worden voorbereid, geïmplementeerd en uitgevoerd en na realisatie ook worden gemonitord en geëvalueerd.

De afgelopen tijd stond bij ons de vraag centraal hoe alle bestuurlijke ontwikkelingen kunnen worden vertaald naar de aangescherpte provinciale rol. Met de gezamenlijk georganiseerde conferentie GS-PS van 18 september 2008 is hieraan een eerste invulling gegeven. Met deze reactie schetsen wij het vervolg.

Antwoord op rapport

Wij zijn verheugd over het vooruitstrevende en heldere rapport en kader van uw commissie. Wij denken dat het geschetste eindbeeld, te weten gebiedsregisseur in het fysiek-economisch domein en de versterkte rol op het gebied van cultuur, ertoe bijdraagt dat de provincie Drenthe in 2011 een bestuurskrachtige overheid is die haar nieuwe regierol voortvarend oppakt.

Om dit eindbeeld in 2011 te bereiken is noodzakelijk dat de uitvoering van uw kader en het bestuursakkoord voortvarend en met veel ambitie wordt opgepakt. Deze reactie geeft aan hoe wij de uitvoering van uw kader en het geaccordeerde bestuursakkoord ter hand willen nemen. Wij realiseren ons dat er nog veel water door de Hunze moeten stromen om het gewenste eindbeeld te realiseren. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de oprichting van de omgevingsdiensten, het implementeren van de decentralisatieagenda en het invullen van de nieuwe regierol.

Op deze plaats willen wij opmerken dat wij positief zijn over het in het rapport opgenomen afwegingskader. In het verlengde hiervan willen wij de volgende 3 punten onder uw aandacht brengen. Allereerst willen wij u attenderen op het tijdsperspectief. Waar taken worden overgedragen aan gemeenten streven wij naar een zachte landing aan het einde van deze collegeperiode. Dit punt wordt hierna nog nader uitgewerkt. Als tweede willen wij u attenderen op de in uw rapport genoemde rol van financier. Wij onderschrijven de gemaakte opmerkingen maar merken daarbij op dat het al dan niet oppakken van taken, wat ons betreft, niet alleen mag worden bepaald door het feit of wij middelen beschikbaar willen stellen. Als derde willen wij u adviseren om zeer terughoudend om te gaan met de in het rapport geboden escapemogelijkheden. Hierbij doelen wij op de, in het kader genoemde, criteria van toegevoegde waarde en eigenheid. Op termijn zullen deze criteria, wat ons betreft, slechts bij hoge uitzondering moeten leiden tot het oppakken van taken die niet tot het primaire domein van de provincie behoren. Zowel GS als PS moeten zich in deze terughoudend opstellen.

Visie op het eindbeeld 2011

De provincie Drenthe is gebiedsregisseur in het fysiek economisch domein en cultuur. In het domein zorg en welzijn is daarentegen primair een rol voor de gemeenten weggelegd.

Dit betekent dat de provincie Drenthe zich, overeenkomstig de in het bestuursakkoord, geschetste eindsituatie voortaan richt op de domeinen:

- duurzame ruimtelijke ontwikkeling en inrichting, waaronder waterbeheer;
- milieu, energie en klimaat;
- vitaal platteland;
- regionale bereikbaarheid en regionaal openbaar vervoer;
- regionale economie;
- culturele infrastructuur en monumentenzorg;
- bovenregionale en internationale samenwerking;
- kwaliteit van het openbaar bestuur.
- jeugdzorg: aan het einde van de kabinetsperiode wordt het stelsel van jeugdzorg geëvalueerd. In het bestuursakkoord is bepaald dat de uitkomsten van de evaluatie worden afgewacht.

Hierbij willen wij inzetten op:

Het verminderen van bureaucratie en onnodige bestuurslasten door:

- een efficiëntere samenwerking met medeoverheden met als resultaat zo weinig mogelijk bestuurlijke drukte;
- taken aan gemeente te laten indien ze daar thuishoren;
- vermindering van het verticaal en bijzonder toezicht en verstevigen van het horizontaal toezicht conform de bevindingen van de commissie Oosting.

Van belang is dat de nieuwe verhoudingen zijn gebaseerd op vertrouwen tussen overheden, de doorontwikkeling van bestuurskracht van gemeenten en de versterking van het horizontale toezicht van raden en staten. Wij hebben, met andere woorden, het vertrouwen dat gemeentebesturen kunnen bepalen of en hoe zij taken op zich nemen. Wij zijn ervan overtuigd dat deze nieuwe rolverdeling en nieuwe werkwijze leidt tot een effectiever en efficiënter Drents decentraal bestuur.

Drentse invulling van het eindbeeld

Voor de kerntaken betekent dit dat in enkele gevallen (bijvoorbeeld de domeinen cultuur en ruimtelijke ontwikkeling) een andere invulling van de taken (van uitvoering naar gebiedsregisseur) dient plaats te vinden. In de nieuwe situatie neemt de provincie positie in, identificeert de gezamenlijke problematiek en brengt de gemeenten in positie (regie/visie)/geeft de gemeenten de ruimte om zelf in positie te komen: de provincie kan dan als verbinder optreden.

Ook is het mogelijk dat in sommige gevallen een uitbreiding van taken plaatsvindt.

Ten aanzien van de niet-kerntaken zullen wij de taken in goed overleg en via de geleidelijke weg (zachte landing) loslaten zodat het gewenste eindbeeld in 2011 is gerealiseerd. In de nieuwe situatie heeft de provincie Drenthe voor wat betreft deze domeinen alleen een rol als deze door de gemeenten en provincie gezamenlijk als wenselijk en noodzakelijk wordt gezien. Bijvoorbeeld als expertise niet elders is te verkrijgen of als er sprake is van een grensoverstijgend belang.

In dit verband is van belang dat de nieuwe sociale agenda voorstellen bevat die de komende jaren een koerswijziging inzetten. Deze wijziging gaat echter nog niet zover als de aanbeveling van de commissie Rol en taken. De komende periode zullen wij, parallel aan de met de sociale agenda ingezette koers, in het kader van de sociale allianties het initiatief nemen om afspraken te maken over hoe het gewenste eindbeeld in goed overleg kan worden gerealiseerd.

Ten aanzien van hoofdstuk 1 collegeprogramma zijn wij van mening dat gestreefd moet worden naar een invulling die in lijn is met het gesloten bestuursakkoord. Dit betekent dat slechts in bijzondere gevallen (waar het voor de provincie een duidelijke meerwaarde heeft en/of vanuit betrokkenheid van de burgers gewenst is) wordt gecommuniceerd met individuele burgers.¹ Het accent ligt op transparantie en verantwoording richting de burger. In het kader van hoofdstuk 1 zal ook meer worden ingezet op de samenwerking met gemeenten en maatschappelijk middenveld.

Hoe gaan wij het eindbeeld realiseren?

Zoals wij hierboven al hebben aangegeven beseffen wij dat het realiseren van de gewenste veranderingen een enorme opgave met een hoge urgentie is (zo moeten de omgevingsdiensten volgens de laatste plannen reeds in 2010 operationeel zijn). Dat dit besef wordt gedeeld door de andere provincies blijkt uit feit dat in IPO-verband inmiddels een ambitieus en veelomvattend (vijf pijlers tellend) uitvoeringsprogramma bestuursakkoord is vastgesteld.

¹ Voorbeelden zijn (1) "dit tekent Drenthe", (2) de "ideeënbus" en (3) ruimtelijke inrichting bij regionale projecten (Erica-Ter Apel).

Via vier lijnen zullen wij organiseren dat de gewenste veranderingen worden gerealiseerd, te weten: (1) benutten uitvoeringsprogramma bestuursakkoord, (2) actieve belangenbehartiging in IPO-verband, (3) organiseren van gesprekken met gemeenten en maatschappelijk middenveld en (4) de vertaalslag naar de strategische agenda, de “oud voor nieuw discussie” en het verandertraject “Samen Sterker”.

1. Uitvoeringsprogramma bestuursakkoord

Een los van de groepen staande door ons aangestuurde (via de directie) projectorganisatie is in oprichting met als doel het in gang zetten en faciliteren van discussies. Daarbij wordt uw toetsingskader als uitgangspunt genomen en wordt het landelijke uitvoeringsprogramma bestuursakkoord procesmatig benut als een vehikel/vliegwiel om de gewenste veranderingen te realiseren.

2. Belangenbehartiging

Actuele ontwikkelingen en discussies (zoals de discussie over de Wabo en de omgevingsdienst en de overdracht van rijkstaken) worden in IPO-verband opgepakt en overeenkomstig georganiseerd.

3. Samenspraak met gemeenten en maatschappelijk middenveld

Op provinciaal niveau geven wij de komende jaren een extra impuls aan de samenspraak met gemeenten en maatschappelijk middenveld overeenkomstig H1 van het collegeprogramma. In dit verband wordt niet alleen gewerkt aan een strategische GS-VDG agenda, maar kunnen ook de samenwerkingsagenda's met de gemeenten worden benut om dit onderwerp een plek te geven.

4. Vertaalslag naar strategische agenda, de oud voor nieuw discussie en “Samen Sterker”.

Na de interne standpuntbepaling zal de slag moeten worden gemaakt naar de uitvoering. In dit verband dienen de ontwikkelingen allereerst vertaald te worden naar de strategische koers en vervolgens naar de financiële huishouding van de provincie Drenthe. De uitwerking van het kader zal leidend zijn voor de “nieuw voor oud discussie”. De randvoorwaarden voor het realiseren van veranderingen zijn de afgelopen jaren georganiseerd door het Organisatieontwikkeltraject “Samen Sterker”. “Samen Sterker” geeft ons daarmee een prima uitgangspositie.

Eindconclusie

Nogmaals benadrukken wij op deze plaats dat wij de uitvoering van uw kader graag en met veel ambitie oppakken. Met het uitwerken van het uitvoeringsprogramma bestuursakkoord is hier inmiddels een goed begin mee gemaakt. Graag gaan wij de komende jaren met u het gesprek aan over de voortgang en het te bereiken eindbeeld. De onlangs gehouden GS-PS conferentie is wat ons betreft een goed voorbeeld van hoe wij de komende jaren met u van gedachten willen wisselen over dit onderwerp.

Bij de uitwerking van het kader zullen wij uw intensieve betrokkenheid organiseren. Ook met Drentse medeoverheden en het maatschappelijk middenveld zal de samenwerking worden gezocht. Tenslotte zijn wij natuurlijk bereid om in dit verband op dualistische wijze verantwoording af te leggen, dit zowel tussentijds als aan het einde van de collegeperiode.

Hoogachtend,

gedeputeerde staten van Drenthe,

, secretaris

, voorzitter

Bijlage(n):
it/coll.

GS-PS conferentie 17 september 2008

Datum: 17 september 2008
Locatie: Hof van Saksen te Nooitgedacht
Aanwezig: ruim 50 leden van provinciale- en gedeputeerde staten evenals leden van het Managementteam en de statengriffie.
Externe sprekers: dhr. T. Baas oud-gedeputeerde provincie Fryslân
dhr. Ir. J.N. Rozendaal, programmaleider provincie nieuwe stijl Zuid-Holland
Dagvoorzitter: dhr. B. Roelofs

Verslagen werkgroepen + plenaire terugkoppeling GS-PS conferentie

Samenvattend verslag van de statenconferentie Rol en Taken van de provincie Drenthe Door Jelly Stapert (statengriffie)

De heer *Ton Baas* geeft een reflectie op het provinciale rapport “Amen is geen Amsterdam” en op de discussienota geschreven voor deze conferentie. In deze nota zijn naast “Amen is geen Amsterdam” ook verwerkt de rapporten van de commissies Ladders en d'Hondt en het uitvoeringsprogramma Bestuursakkoord.

De heer Baas sprak zijn complimenten uit voor het rapport, vond dat Drenthe op de goede weg is maar maakte daarnaast de volgende kritische opmerkingen:

- Een standpunt van gedeputeerde staten over de rol en taken van de provincie werd door hem node gemist.
- Wat wordt bedoeld met een Drentse oplossing? Uitleg hierover is gewenst.
- Zuid-Holland verschilt minder van Drenthe dan wordt aangenomen, want als in Zuid-Holland en in Drenthe de steden worden uitgelicht resteert bij beiden platteland.
- Het idee dat in Drenthe geen bestuurlijke drukte zou zijn verwijst hij naar het land der fabelen.
- Energie steken in het populair maken van de provincie wordt door hem ontraden.
- Waakzaam zijn voor op de loer liggende gemeenten, die graag de positie van de provincie willen aantasten, is wel gewenst.
- *Het rapport heeft geen aandacht voor de steden Emmen en Assen. Hoe lang trekken die zich nog iets aan van de provincie? (als parallel met ZH en de grote steden daar).*

Tot slot adviseert de heer Baas de provincie Drenthe helder te zijn en vooral keuzes te maken en daar standvastig mee om te gaan.

De heer *Rozendaal* informeert over de door Zuid-Holland gekozen werkwijze en geeft aan dat reeds bij de collegeonderhandelingen in 2007 is gekozen voor een nieuwe aanpak, de provincie Zuid-Holland nieuwe stijl. Naar aanleiding van de ervaringen in Zuid-Holland geeft hij de volgende suggesties en opmerkingen mee.

De provincie moet er voor zorgen scherp te blijven door zichzelf steeds twee vragen te stellen:

1. is het onderwerp van discussie een provinciale verantwoordelijkheid of een gemeentelijke- of rijks verantwoordelijkheid?
2. is sprake van een aantoonbare toegevoegde waarde als de provincie de betreffende taak uitvoert?

Hij merkt op, dat het toetsingskader uit het rapport “Amen is geen Amsterdam” deze twee vragen omdraait. Hij acht dit niet verstandig omdat dit meer gelegenheid tot afwijking van de kerntaken biedt. Hij zegt dat het rapport ook spreekt over het aan gemeenten verstrekken van kennis en expertise. Ook dit is een vorm van geld verstrekken. De taken via de voordeur weghalen moet niet betekenen dat dit via de achterdeur, het verstrekken van kennis, weer teniet wordt gedaan. Op die manier worden er geen keuzes gemaakt.

Uitgangspunt bij de takendiscussie moet nimmer geld zijn, maar eerst inhoudelijk over de taken en dan de discussie over de financiering. Het provinciefonds is voor provinciale aangelegenheden bedoeld en geeft als zodanig een legitimatie naar de kiezers.

Het afstoten van de taken (op bijvoorbeeld sociaal terrein) kan het beste met een overgangperiode plaatsvinden. Wel adviseert hij deze overgang deze collegeperiode af te ronden.

Plenaire discussie / terugkoppeling

In vier discussiegroepen werd aan de hand van stellingen gesproken over de rol en taken van de provincie. Uit de plenaire terugkoppeling is het volgende naar voren gekomen:

- Heroriëntatie op kerntaken zoals genoemd in het bestuursakkoord is prima maar wel wanneer het een afbouw van taken betreft met een overgangsfase die samen met de gesprekspartners wordt vastgesteld. De overheid moet (zo wordt meerdere malen naar voren gebracht) blijven overkomen als een betrouwbare partner, zwalkend beleid hoort hier zeker niet bij.
- De operatie rol en taken moet plaatsvinden tijdens deze staten/college periode. De urgentie is er om het vraagstuk aan te pakken.
- Een aantal statenleden is de mening toegedaan dat de Drentse identiteit geen rol speelt bij de besturingsfilosofie.
- In zekere zin is Drenthe na de herindeling af (in bestuurlijke zin) en dat scheelt bij de samenwerking met gemeenten. Ook wordt opgemerkt dat er minder bestuurlijke onrust is in Drenthe in vergelijking met andere provincies.
- Het gebruiken van een toetsingskader is, zeker bij nieuwe onderwerpen, van belang maar wat blijft is de behoefte aan een hardheidsclausule. Er is behoefte aan een mechanisme om elkaar scherp te houden.
- Verschillen tussen provincies worden, meer dan de sprekers hebben aangegeven, wel gezien maar tegelijkertijd wordt opgemerkt dat de provincie zich hierdoor niet moet laten leiden.
- Verder wordt aangegeven dat de provincie als regisseur, zeker als het een goede betreft, niet zichtbaar is wat tegelijkertijd een spanningsveld oplevert tegen de verkiezingstijd als politici worden afgerekend op hun (landelijke) daden.
- Het onderzoeken wat de waarde van een gebiedsregisseur kan zijn is zeker de moeite waard. Ook de grensoverschrijdende samenwerking met provincies en in het SNN wordt waardevol gevonden. Maar samenwerking is geen wondermiddel en is alleen zinvol als er een verschil mee kan worden gemaakt.

Namens het college wordt aangegeven dat de aanbevelingen uit het rapport "Amen is geen Amsterdam" grotendeels worden onderschreven. Op 8 oktober a.s. komt het college met haar visie op het geheel waarbij hetgeen tijdens deze avond naar voren is gebracht zal worden meegewogen.

De statengriffier sluit de avond af onder dankzegging voor de inbreng met de mededeling dat PS op 8 oktober een besluit zal nemen over het hoe en wat en wanneer. Waarschijnlijk zijn er ook daarna nog een aantal vergaderingen van PS nodig om concrete besluiten te nemen.

Uitwerking werkgroep 1 (door Eva Dekker)

Stelling 1

1) Op terreinen die primair des gemeenten zijn (breedtesport, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, stedelijke ontwikkeling) heeft de provincie uitsluitend een rol te vervullen als er vraag is vanuit gemeenten.

Of

2) Op terreinen die primair des gemeenten zijn (breedtesport, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, stedelijke ontwikkeling) heeft de provincie uitsluitend een rol te vervullen als gebiedsregisseur.

Of

3) De provincie stopt met beleidsontwikkeling en –uitvoering op terreinen die primair des gemeenten zijn als er geen sprake is van vraag of taakverwaarlozing vanuit gemeenten.

Of

4) De provincie kan op de terreinen van breedtesport, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs en stedelijke ontwikkeling de vraag vanuit gemeenten stimuleren door in een aantrekkelijk aanbod te voorzien.

Algemeen

Alle deelnemers zijn het er over eens dat dit de meest essentiële stelling van de 3 te behandelen stellingen is.

Beelden

- Een deelnemer kan uit de voeten met de 1^e optie: gemeenten missen expertise, de provincie zou vraaggestuurd ondersteuning moeten bieden.
- De vraag is of dat efficiënt is?
- De provinciale rol kan worden ingevuld door expertise. Bovendien moet de provincie met haar rol binnen de kaders van Ladders en het bestuursakkoord blijven.
- De eerste optie dient enigszins te worden genuanceerd; de provincie heeft “uitsluitend” een rol te vervullen als er vraag is uit gemeenten is niet helemaal juist. De provincie kan ook een pro-actieve rol vervullen op gebieden die primair des gemeenten zijn. Een voorbeeld uit de praktijk wordt aangehaald met betrekking tot een HBO-instelling, optreden van de provincie was hier echt nodig.
- Op economisch gebied en in gemeentegrensoverschrijdende gevallen heeft de provincie ook een rol te vervullen.
- Dat klopt, maar de stelling heeft vooral betrekking op de ‘zachte’ kant.
- De discussie moet toegespitst worden op specifieke terreinen. Onderwijs is bijvoorbeeld breder en betreft ook economische aspecten.
- De 4^e optie doen we nu. Een deelnemer voelt meer voor de 3^e optie. Taakverwaarlozing is een maatschappelijke misstand. Moet de provincie in het geval van taakverwaarlozing door een gemeente deze taak dan overnemen?
- Dat is minachting van het lokale bestuur: het is de verantwoordelijkheid van de gemeenteraden (zij gaan daar over). Taakverwaarlozing is een zaak van de gemeenteraad!
- Gevraagd wordt waar de verandering zit?
- Die zit ook bij de regisseursrol, het aanjagen en stimuleren (2^e optie). De provincie heeft een overkoepelende blik, maar de uitvoering van een plan is aan degene die primair verantwoordelijk is. De feitelijke uitvoering moet de provincie aan andere partijen over laten.
- Maar waar zit dan de verandering? De provincie is nu toch ook gebiedsregisseur?
- De provincie moet een stap terug doen, maar wel de regisseursrol houden op zaken die des gemeenten zijn.

- Niet in alle gevallen. De provincie heeft bijvoorbeeld geen regisseursrol op het gebied van stedelijke ontwikkeling in Emmen. Behalve als er een regiobrede (grensoverschrijdende) vraag is.
- Wat wordt verstaan onder gebiedsregisseur?
- Verwezen wordt naar de definitie van gebiedsregisseur in het bestuursakkoord.
- We moeten keuzes maken. De sociale agenda bevat belangrijke thema's, maar is geen provinciale taak. Stel nu dat een gemeente niet de middelen heeft om deze taak op te pakken?
- Een herverdeling van taken (tussen rijk, provincies en gemeenten) kan ook leiden tot een herverdeling van middelen.
- Het gaat er niet om wat wij belangrijk vinden, maar waar de verantwoordelijkheid ligt.
- Toch ook wel wat wij belangrijk vinden, dat past in de open huishouding van de provincie. Wat wel of niet des provincies is, is een lastige vraag.
- Het gaat om wat we willen bereiken, wat zetten we bijvoorbeeld in het verkiezingsprogramma?
- Als we zoeken naar verandering komen we uit bij de 3^e optie. Maar we moeten er voor waken om het proces niet van gemeenten over te nemen.
- De provincie heeft als gebiedsregisseur een helicopterview. Gemeenten willen graag een visie. Of willen ze juist expertise?
- We mogen toch verwachten dat gemeenten zelf ook een visie hebben?
- We moeten de discussie scherp houden.
- Fasering is belangrijk.
- We moeten durven te kiezen. Dan kunnen we ons meer verdiepen in taken die overblijven.
- Budgettaire 'deuren' ook openstellen? Dus als er een herverdeling van taken komt, dan ook een herverdeling van middelen?
- Ja, want anders worden gemeenten reactief. Er zit namelijk ook een politieke dimensie in het verhaal van Zuid-Holland, deze dimensie ontbrak in de presentatie.

Rode draad

Deze stelling is de meest essentiële stelling en liep in feite als rode draad door de andere stellingen. Gezocht is naar een optie (antwoord op de stelling) waaruit verandering blijkt. Daarbij is veel gesproken over de betekenis van de woorden taakverwaarlozing en gebiedsregisseur. Aangegeven is dat keuzes maken en faseren belangrijk is.

De rode draad is dat de provincie zich niet bezig houdt met terreinen die primair des gemeenten zijn, maar zich richt op haar rol als gebiedsregisseur en de uitvoering aan andere partijen over laat. De volgende kanttekeningen zijn hierbij gemaakt:

- Daar waar vraag van gemeenten is, heeft de provincie een rol te vervullen.
- Daarnaast kan de provincie ook een pro-actieve rol vervullen, bijvoorbeeld in het geval van gemeentegrensoverschrijdende thema's.
- De verantwoordelijkheid voor taakverwaarlozing ligt (in eerste instantie) bij de gemeenteraad.

Kanttekeningen

Zie hierboven.

Stelling 6

1) Drenthe bemoeit zich absoluut niet met beleidsterreinen waarvoor het rijk middelen beschikbaar stelt voor uitvoering op gemeentelijk niveau,

Of

2) Drenthe wil de schakel zijn tussen rijk en gemeente en gebruikt daartoe de rijksmiddelen en werkt aanbodgericht.

Beelden

- Roept deze stelling het beeld op van de provincie als 3^e wiel aan de wagen?
- Nee, 2 bestuurslagen is voldoende.
- De 2^e optie is goed te verdedigen. Er gaan rechtstreeks middelen van rijk naar gemeenten, maar ook getrapt. Daar waar middelen getrapt, via de provincie, naar gemeenten gaan moeten we kijken naar de beleidsterreinen. Het dienen alleen beleidsterreinen des provincie te zijn.
- Optie 1 is alleen van toepassing op beleidsvelden die primair des gemeenten zijn. Optie 2 geldt alleen als het om provinciale taken gaat.
- Of een aantal rijkstaken gaat naar gemeenten, dan hou je ook 2 bestuurslagen. Dit biedt kansen voor de provincie, bijvoorbeeld versterking van de rol en positie van de provincie op economisch terrein. De provincie kan daar meer eigen regie op voeren. Zie bijvoorbeeld de EFRO-gelden.
- Hetzelfde geldt voor nWRO, daar ligt provinciaal belang.
- De provincie dient dan ook gezag te ontwikkelen door: te doen, kwaliteit te leveren en ontwikkelingsgericht te werken.

Rode draad

Optie 2: Drenthe wil de schakel zijn tussen rijk en gemeente en gebruikt daartoe de rijksmiddelen en werkt aanbodgericht.

Kanttekening

Het betreft alleen beleidsvelden die des provincie zijn. Voor beleidsvelden die des gemeenten zijn kan optie 1 gelden.

Stelling 2

De commissie Rol en taken stelt dat er voor de provincie een taak is weggelegd als intermediair tussen Europees c.q. rijksbeleid en lokale beleidsbelangen. Dit kan zijn in de rol van vertaler van Europees en rijksbeleid naar het regionale/lokale niveau. Dit kan ook zijn in de rol van belangenbehartiger, pleitbezorger voor regionale en lokale belangen bij het rijk of in Brussel.

A. Dit betekent dat PS nader gaan onderzoeken hoe de intermediaire rol van de provincie nadrukkelijker vorm kan krijgen, of;

B. Dit betekent dat GS nader gaan onderzoeken op welke beleidsterreinen de intermediaire rol van de provincie nadrukkelijker vorm kan krijgen.

Beelden

- Optie B: GS moeten nader gaan onderzoeken op welke beleidsterreinen de intermediaire rol van de provincie nadrukkelijker vorm kan krijgen, maar PS moeten de opdracht hiertoe geven.
- Beide kan: PS kunnen onderzoeken hoe de intermediaire rol van de provincie meer vorm kan krijgen en GS kunnen onderzoeken op welke beleidsterreinen deze intermediaire rol nadrukkelijker vorm kan krijgen.
- Eigenlijk is dit vraagstuk iets voor gemeenten, maar de provincie heeft deze rol opgepakt. Je zou op dit gebied kunnen spreken van taakverwaarlozing door gemeenten. Legitimatie speelt hierbij een rol: primair is dit des gemeenten, maar er ligt ook een taak voor de regio en dus ook voor de provincie.
- Andersom geldt dit dan ook voor de provincie; de provincie doet dan ook aan taakverwaarlozing.
- Men is het er over eens dat dit een nieuw beleidsterrein is en dat dus geen sprake kan zijn van taakverwaarlozing door gemeenten (of provincie).
- De provincie kan niet in haar eentje de belangen van gemeenten behartigen. We moeten toegroeien naar een model waarin gemeenten zelf hun belangen behartigen.
- Is het wel efficiënt dat alle gemeenten, ook kleine gemeenten, dit zelf doen?

- Nee, maar gemeenten moeten zich wel realiseren dat Europa net zo belangrijk is voor gemeenten als bijvoorbeeld ruimtelijke ordening. Daarbij geldt dat GS sectorale verantwoordelijkheid in het Europadossier moeten brengen.
- Op dit terrein is geen tijd te verliezen, dus GS moeten op korte termijn gaan onderzoeken op welke beleidsterreinen de intermediaire rol van de provincie nadrukkelijker vorm kan krijgen. Optie B dus. Dit is zelfs al aan de orde, is als zodanig besproken.
- Als aandachtspunt wordt genoemd dat dit een witte vlek is. Het is een ingewikkeld vraagstuk dat vraagt om inzet, visieontwikkeling en keuzes. De ambtelijke organisatie wordt bovendien niet groter.
- Deze discussie komt terug, GS zijn hier mee bezig. Maar: we (GS + PS) bepalen met elkaar de agenda.
- Wordt het sociale domein ook meegenomen in deze discussie?
- Geconcludeerd wordt dat we weer terug zijn bij stelling 1, de meest essentiële stelling volgens de deelnemers aan werkatelier 1.

Rode draad

Optie B: GS zouden op korte termijn nader moeten onderzoeken op welke beleidsterreinen de intermediaire rol van de provincie nadrukkelijker vorm kan krijgen. En hierbij sectorale verantwoordelijkheid in het Europadossier aanbrengen.

Kanttekeningen

- Het is de vraag of het efficiënt is dat alle gemeenten hun eigen belangen behartigen, maar gemeenten moeten wel doordrongen zijn van het feit dat Europa ook belangrijk is voor gemeenten.
- Keuzes maken (ook: wat doen we niet), waarbij de benodigde ambtelijke inzet voor visievorming beschikbaar moet worden gesteld.

Uitwerking werkgroep 2 (door Anton Klijn)

Allereerst vraagt de moderator Luuk Hajema wie de rapporteur wil zijn. Besloten wordt dat Agnes Mulder de terugkoppeling zal verzorgen.

Als eerste wordt besloten stelling 1 te bespreken. Hoewel met stelling 1 wordt begonnen blijkt gaandeweg het gesprek dat de discussie een eigen richting op gaat. Gevolg is dat de stellingen 5 en 8 (wel opgenomen) niet direct aan bod komen.

Hieronder treft u allereerst de discussie aan zoals hij heeft plaatsgevonden.

1.

Op de terreinen die primair des gemeenten zijn (breedtesport, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, stedelijke ontwikkeling) heeft de provincie uitsluitend een rol te vervullen als er vraag is vanuit de gemeenten,

of

Op de terreinen die primair des gemeenten zijn (breedtesport, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, stedelijke ontwikkeling) heeft de provincie uitsluitend een rol te vervullen als gebiedsregisseur.

of

De provincie stopt met beleidsontwikkeling en -uitvoering op terreinen die primair des gemeenten zijn als er geen sprake is van vraag of taakverwaarlozing vanuit gemeenten.

of

De provincie kan op de terreinen van breedtesport, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs en stedelijke ontwikkeling de vraag vanuit gemeenten stimuleren door in een aantrekkelijk aanbod te voorzien.

In reactie hierop wordt opgemerkt dat de verhalen van de sprekers confronterend over zijn gekomen. Geconstateerd wordt dat de gevolgen van de bestuurlijke ontwikkelingen fors zijn voor de provincies. Hierbij wordt de nuancering aangebracht dat de gevolgen van het beleid van de provincie Zuid-Holland waarschijnlijk aanzienlijker zijn dan voor de andere provincies.

Gevraagd wordt waarom de provincie Drenthe mee moet gaan met de ontwikkelingen. In dit verband worden onder andere de termen "uitkleden" en "centen houden" genoemd. Ook wordt de vraag gesteld of gemeenten de kennis en middelen hebben om de taken van de provincie over te nemen.

Hierop wordt gezegd dat de kerntakendiscussie wel degelijk iets toe voegt. We moeten hier keihard aan vasthouden. Wel moet een overgangstraject tot de mogelijkheid behoren.

Gevraagd wordt hoe het zit met het, ook door de Staten, geaccordeerde bestuursakkoord. Deze handtekening moet nu worden waargemaakt.

Geconstateerd wordt dat de ontwikkelingen rondom het bestuursakkoord maken dat de provincie Drenthe er voor moet waken dat een Drents geluid doorklinkt in de discussie. Voorkomen moet worden dat we in een soort "Deense discussie" terecht komen waar geen ruimte meer is voor de bijzondere positie van de provincie Drenthe.

Gevraagd wordt of de provincie Drenthe ertoe doet. Hierop wordt gezegd dat de provincie Drenthe niet de financiële gaten van de gemeenten moet willen dichten. De provincie moet dit zonder natte ogen

aan de gemeenten durven te vertellen. In dit verband moet voorkomen worden dat gemeenten achterover leunen, wetende dat de provincie de gaten dicht.

De Drentse schaal met slechts twaalf gemeenten maakt dat de provincie Drenthe een andere rol kan vervullen dan bijvoorbeeld de Randstadprovincies. Als voorbeeld wordt jeugdzorg genoemd. In de provincie Drenthe zou het goed zijn als jeugdzorg een provinciale taak is omdat de gemeenten allemaal relatief klein zijn.

Gezegd wordt dat moet worden opgeschoten. Lef moet worden getoond om nog voor de nieuwe verkiezingen duidelijke keuzes te maken. Hiertoe is noodzakelijk dat statenbreed de koers wordt bepaald.

Gevraagd wordt waarom je in de politiek gaat. Geantwoord wordt dat als je je wil richten op het sociale domein je niet in de provinciale politiek moet, maar in de gemeentelijke politiek. Geconcludeerd wordt dat deze redenering kan worden vertaald naar de takendiscussie van de provincie en dus ook gemeenten. Gezegd wordt dat het niet voor te stellen is dat de provincie helemaal geen taken meer heeft in het sociale domein.

In dit verband wordt ook nog opgemerkt dat het niet prettig is dat een principiële opvatting over het niet oppakken van taken in het sociale domein door de provincie veelal wordt opgevat als niet sociaal.

Geconcludeerd wordt dat de takendiscussie nog deze periode moet worden afgerond. Gekeken moet worden welke taken bij de provinciale bestuurslaag passen. De vraag of een taak moet worden opgepakt door de provincie wordt niet bepaald door de vraag of iets maatschappelijk belangrijk is, maar of de provincie als bestuurslaag een toegevoegde waarde heeft. De bijzondere Drentse schaal kan hierbij reden zijn voor een afwijkend standpunt.

Hieronder vindt u de stellingen 5 en 8. Zoals eerder opgemerkt zijn deze stellingen door het verloop van de discussie niet meer rechtstreeks aan bod gekomen. Zoals uit het verslag valt op te maken is de inhoud van, met name stelling 8, wel terug gekomen in de discussie. In de hieronder opgenomen rode draad vindt u dit terug.

5.

De provincie moet zich meer focussen op zijn rol als gebiedsregisseur. Dit betekent

- a. De provincie Drenthe moet voldoende kritische massa ontwikkelen om de rol van integrale gebiedsregisseur adequaat op te pakken. De focus ligt te veel op de uitvoering van wet- en regelgeving.
- b. De provincie moet zich als gebiedsregisseur meer richten op signalering, visievorming en kadervorming.
- c. De provincie moet zich meer beperken tot contacten met medeoverheden, maatschappelijk middenveld en georganiseerde groepen burgers en zich niet bemoeien met individuele burgers

8.

De identiteit van de provincie Drenthe en de Drentse schaal vragen om een eigen soort politiek bestuur.

- a. Het politieke bestuur moet dan ook juist over die identiteitsbepalende onderdelen gaan. De overige bovenlokale issues kunnen beter door provinciale inhoudelijk - technische uitvoeringsorganisaties of door intergemeentelijke organen worden geregeld.
- b. De provincie Drenthe heeft een ideale schaal om beleid gezamenlijk met andere overheden te ontwikkelen. En zo te komen tot een Drents model van partnerschap van overheden

Rode draad gesprekken

- Na kort te hebben stil gestaan bij de gehouden toezpraken wordt al snel de conclusie getrokken dat de ontwikkelingen grote gevolgen hebben.
- Hierna spitst de discussie zich toe op de provinciale rol in het sociale domein.
- Van partijpolitieke en persoonlijke argumenten wordt vervolgens de slag geslagen naar de meer bestuurlijke insteek over de rol en taakverdeling binnen de overheid.
- Uiteindelijk wordt geconcludeerd dat de vraag of een taak moet worden opgepakt door de provincie niet wordt bepaald door de vraag of iets maatschappelijk belangrijk is, maar door de vraag of de provincie als bestuurslaag een toegevoegde waarde heeft.
- Sommige aanwezigen geven aan hierbij toch een spanning te voelen met hun partijpolitieke ideeën.
- In aanvulling op bovenstaande wordt tenslotte opgemerkt dat aandacht moet zijn voor de Drentse schaal en Drentse eigenheid. Deze kenmerken kunnen reden zijn om te komen tot andere en bijzondere oplossingen.

Uitwerking werkgroep 3 (door Bert Gernaat)

Stelling 3

GS dient bij elk nieuw beleidsvoorstel het toetsingskader uit het rapport van de commissie Rol en taken te hanteren en PS over de uitkomst daarvan te informeren.

Of

GS dient bij nieuwe voorstellen op de terreinen die primair des gemeenten zijn gezamenlijk met die gemeenten te komen tot een wederzijdse rolverdeling/samenwerkingsvormen die kenbaar te maken in voorstellen aan PS.

Meerderheidsstandpunt:

Ervan uitgaande dat een toetsingskader door PS wordt vastgesteld worden nieuwe beleidsvoornemens daaraan getoetst. Dit kan worden verwerkt in het voorstel van GS. Wel moet in bijzondere gevallen een afwijking mogelijk zijn. Er moet in bijzondere gevallen naar bevind van zaken worden gehandeld. Als een onderwerp des gemeente is en de gemeente pakt het op dan moet de provincie er af blijven.

Niet over alle onderwerpen hoeft met gemeenten worden gesproken over de rolverdeling c.q. samenwerking. In alle gevallen de matrix doorlopen. Alleen bij toegevoegde waarde en als het een provinciale verantwoordelijkheid is dit aan de orde.

Kanttekeningen:

- Ook als zaken des gemeente zijn graag vinger aan de pols houden. De vraag is of en op welk moment zou moeten worden ingegrepen.
- Politici gaan overal over, ook in de functie van statenlid; statenlid is een provinciale volksvertegenwoordiger.

Stelling 4

De provincie vervult op het ruimtelijk economisch en cultureel domein een regisseursrol.

a. Dit betekent dat de provincie een eigen visie in grote lijnen uitzet en zorgt dat alle spelers zich daarnaar richten (inclusief aanwijzingen en ingrepen).

Of

b. Dit betekent dat de provincie in overleg met spelers de lijn bepaalt en door anderen laat uitvoeren en toetst op resultaat.

Of

c. Dit betekent dat de provincie de spelers uitnodigt en hen zelf laat bepalen wat er moet gebeuren en hoe dat moet gebeuren.

Meerderheidsstandpunt:

De regisseursrol kan op verschillende manieren worden ingevuld. Regisseur zegt hoe de spelers het moeten doen of de regisseur haalt het beste uit de spelers en laat de uitvoering aan hen over. Het invullen van de regisseursrol is afhankelijk van de coalitie die wordt bepaald door de verkiezingen. Ook de kwaliteit van de spelers is belangrijk. Invullen van de regisseursrol is mede afhankelijk van de speler.

Vertrekpunt is sub b, maar voor bepaalde aspecten is de provincie de beleidsmaker en moet dit beleid worden geëffectueerd. Niet in de eerste plaats door ingrepen en aanwijzingen maar vooral door stimuleren en inspireren. Uiteindelijk moet de provincie het been wel stijf houden. Ook belangrijk is dat getoetst wordt op resultaat.

kanttekeningen:

Geen

Stelling 8

De identiteit van de provincie Drenthe en de Drentse schaal vragen om een eigen soort politiek bestuur.

- c. Het politieke bestuur moet dan ook juist over die identiteitsbepalende onderdelen gaan. De overige bovenlokale issues kunnen beter door provinciale inhoudelijk - technische uitvoeringsorganisaties of door intergemeentelijke organen worden geregeld.
- d. De provincie Drenthe heeft een ideale schaal om beleid gezamenlijk met andere overheden te ontwikkelen. En zo te komen tot een Drents model van partnerschap van overheden

Meerderheidsstandpunt:

De Drentse identiteit en de schaal hebben niets te maken met de sturingsfilosofie. Hoe wij onze provinciale verantwoordelijkheid formuleren is in Drenthe niet anders dan in Zuid-Holland. Korte lijnen zoals in Drenthe wel makkelijk, maar niet van invloed over de verhouding in de verantwoordelijkheden tussen overheden en op de wijze waarop een bestuurder handelt.

Kanttekeningen:

Over het vorenstaande is geen verschil van mening.

Aanvulling meer algemeen:

Men vindt wel dat je andere overheden kan helpen als er iets bijzonders gebeurt. Dit betekent echter niet dat de taak voor lange tijd wordt overgenomen.

Het partnerschap met andere noordelijke provincies is niet zozeer een kwestie van de noordelijke mentaliteit maar met gedeelde belangen die wij hebben.

Als PS doen we graag dingen die zichtbaar zijn voor het publiek. Link met de burger zal door een herinrichting van bestuurlijk Nederland anders worden. Onderscheid moet worden gemaakt tussen volksvertegenwoordiger/politicus en statenlid. Een volksvertegenwoordiger/politicus kan elk onderwerp tot de zijne maken. PS/Statenleden gaan alleen over zaken die de provincie aangaan.

Uitkijken dat door bemoeienis van politicus/statenlid niet de indruk wordt gewekt dat PS er iets over te vertellen hebben. Niet allerlei issues tot de onze maken terwijl we er geen zeggenschap over hebben.

Moeilijkheid is om een mechanisme te ontwikkelen dat je je niet met bepaalde zaken moeten bemoeien.

Moet je als provincie ingrijpen als er zaken bij andere overheden mis (dreigen te) gaan. Zo ja wanneer moet dit. Alleen bij ernstige taakverwaarlozing of eerder?

Uitwerking werkgroep 4 (door Jascha Norder)

Stelling 4

De provincie vervult op het ruimtelijk economisch en cultureel domein een regisseursrol.

a. Dit betekent dat de provincie een eigen visie in grote lijnen uitzet en zorgt dat alle spelers zich daarnaar richten (inclusief aanwijzingen en ingrepen).

Of

b. Dit betekent dat de provincie in overleg met spelers de lijn bepaalt en door anderen laat uitvoeren en toetst op resultaat.

Of

c. Dit betekent dat de provincie de spelers uitnodigt en hen zelf laat bepalen wat er moet gebeuren en hoe dat moet gebeuren.

Beelden

- Betreft de hoe-vraag, niet de wat-vraag. PS zijn kaderstellend (wat), richtinggevend en GS zijn uitvoerend (hoe).
- De werkwijze zoals in de nWRO uitgewerkt sluit aan bij b.: de provincie bepaalt de lijn en rekent af op resultaten. Resultaten die van tevoren samen met betrokken partijen zijn afgesproken.
- Alle rapporten geven de provincie een nadrukkelijke rol op het gebied van ruimtelijke ordening. Dit moet ruim worden opgevat; het betreft ook cultuur en toerisme met betrekking tot ruimtelijke ordening, infrastructurele onderwerpen, enz.
- Wij zijn gekozen als vertegenwoordigers. Wanneer het ons domein betreft moeten we dan ook de discussie met betrokken partijen aan gaan, voor een deel luisterend, maar voor een deel ook prekend.
- We moeten onderscheid maken tussen wettelijke taken en de invulling van de beleidstaken.
- Kijken naar wat minimaal moet en maximaal kan.
- Als een gemeente een wettelijke taak niet oppakt, dan moet de provincie de gemeente daarop aanspreken. De provincie gaat de taak niet op zich nemen, is glijdend vlak; wat doe je wel en wat doe je niet.
- Voor wettelijke taken op het gebied van ruimtelijke ordening en cultuur gelden a. en b. En voor taken die niet wettelijk benoemd zijn kan eventueel c. gelden.
- Beginnen met een visie (a.), in overleg (b.). Verantwoordelijkheid ligt bij de uitvoerende instanties, maar de provincie checkt wel of afspraken worden nagekomen (afpraak = afspraak).
- Bij beleidsmatige taken is het niet zo eendimensionaal als de stelling is geformuleerd.
- Als voorbeeld wordt een project genoemd waar de provincie heeft ingegrepen omdat gemeenten het niet oppakten. Een dergelijk grensoverschrijdend conflict en gebiedgerichte aanpak rechtvaardigt dat de provincie een rol oppakt, als initiator, motivator, stimulator, enz., op basis van commitment.
- De regierol van de provincie is ook afhankelijk van de (bestuurs)kracht van gemeenten.

Rode draad

Duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen wettelijke taken, bijvoorbeeld op het gebied van ruimtelijke ordening en cultuur, en niet-wettelijke en beleidsmatige taken:

- Wettelijke taken (ruimtelijke ordening en cultuur): rode lijn van de discussie is dat **a.** en **b.** van toepassing zijn: de provincie maakt een visie, in overleg met betrokken partijen. De uitvoering ligt vervolgens bij de uitvoerende instanties en de provincie rekent deze instanties af op de resultaten, die van te voren zijn afgesproken.
- Niet-wettelijke en beleidsmatige taken: afhankelijk van de situatie kan hiervoor ook **c.** gelden.
- Een grensoverschrijdend project/conflict met veel betrokken partijen kan een rol van de provincie als initiator en stimulator rechtvaardigen, wel op basis van commitment.

- De provincie spreekt gemeenten die hun wettelijke taken niet of onvoldoende oppakken hier zo nodig op aan, maar neemt deze taken niet op zich. (Is glijdend vlak.)

Kanttekeningen

Geen.

Stelling 5

De provincie moet zich meer focussen op zijn rol als gebiedsregisseur. Dit betekent:

- a. De provincie moet voldoende kritische massa ontwikkelen om de rol van integrale gebiedsregisseur adequaat op te pakken. De focus ligt te veel op de uitvoering van wet- en regelgeving.
- b. De provincie moet zich als gebiedsregisseur meer richten op signalering, visievorming en kadervorming.
- c. De provincie moet zich meer beperken tot contacten met medeoverheden, maatschappelijk middenveld en georganiseerde groepen burgers en zich niet bemoeien met individuele burgers.

Algemeen

Omdat stelling 4 en 5 veel overlap hebben is met stelling 5 de discussie over stelling 4 voortgezet.

Beelden

- Er wordt een voorbeeld van een project van Zuid-Holland aangehaald. De uitvoering van de provinciale structuurvisie is een gemeentelijke opgave. Ter voorbereiding op het project is een verdiepingsslag gemaakt: werkwijze, benodigde middelen, betrokken partijen, enz. Vervolgens is een ontwikkelingsmaatschappij opgericht en 1 grote pot met vereveningsgelden ingesteld. Hierin hebben alle betrokken partijen hun bijdragen gestort.
- In de beginfase dient de provincie het voortouw te nemen. Met de uitvoering moet de provincie geen bemoeienis hebben.
- Belangrijkste is om alle partijen op het zelfde schaakbord te krijgen; afspraken maken en een vereveningspot instellen. Vervolgens project uitvoeren, en moet de provincie de uitvoering loslaten.
- In een omgeving waarin betrokken partijen geen besluiten nemen kan de provincie de regierol oppakken. Het is wel de vraag of er in Drenthe sprake is van dergelijke (grote) projecten.
- Provincie als financier: gemeenten vinden het vaak prima dat de provincie de regierol op zich neemt, als de provincie maar geld meebrengt.
- De provincie als gebiedsregisseur heeft een lichtplan (kaders, visie) en de rollen voor acteurs in haar hoofd, maar speelt niet zelf de hoofdrol. Hooguit vind je de provincie terug op de aftiteling. *"Een goede regisseur merk je niet."*
- Het lichtplan is het samenspel tussen private en publieke partijen. Als er een impasse ontstaat zou de provincie een rol kunnen vervullen door verbindingen te leggen. De provincie zou zelfs meer kunnen doen dan wij willen zonder geld mee te brengen.
- Lichtplan: wat doen PS? PS geven richting aan, GS voeren uit. Doen GS het niet goed, dan kun je daar als PS weinig meer aan doen.
- Dat ligt ook aan de fase waarin de uitvoering zich bevindt.
- Een PS lid is ook partijlid, via die lijn kan een PS-lid ook informatie verzamelen en invloed uitoefenen.
- Wat PS kunnen doen is kritischer om gaan met de agendering van onderwerpen, bijvoorbeeld naar aanleiding van rapporten.
- Op beleid dat al uitgevoerd wordt heb je als PS weinig invloed. Het enige wat PS kunnen doen is controleren en bewaken dat het niet mis gaat. Bij het inzetten van nieuw beleid komt de regisserende rol van PS wel nadrukkelijk aan de orde.
- PS moeten een visie vormen waarmee ze de focus voor GS aangeven.

Rode draad

De provincie als (gebieds)regisseur vormt (in overleg met betrokkenen) een visie, formuleert heldere kaders en verricht die werkzaamheden en creëert die voorwaarden die noodzakelijk zijn voor een goede (project)start. In de uitvoeringsfase trekt de provincie zich terug; de uitvoerende partijen verrichten hun afgesproken taken. De credits gaan naar de uitvoerende partijen. De provincie, als een goede regisseur, merk je niet.

De visie van PS vorm de focus voor GS.

Kanttekeningen

- Een impasse tussen uitvoerende partijen rechtvaardigt een rol van de provincie als legger van verbindingen.
- Als andere partijen geen besluiten nemen kan de provincie de regierol oppakken.
- Als provincie niet alleen op grond van mee te brengen financiële middelen een rol opeisen.

Stelling 7

Als de provincie meer bestuurlijke samenwerking zoekt met Drentse overheden en (andere) noordelijke provincies wordt de bestuurskracht vergroot,

En

Als de provincie zich vraaggerichter, integraler en tactischer opstelt tegenover gemeenten is er een wereld te winnen en wordt de bestuurskracht versterkt,

En

Zo is een principiële discussie over kerntaken praktisch overbodig.

Beelden

- Er is een stelling die luidt dat om de bestuurskracht te vergroten maximaal 2 bestuurslagen zich met het onderwerp moeten bemoeien.
- Het vergroten van bestuurskracht zit hem ook in het helder definiëren en duidelijk afbakenen.
- Voorbeeld uit het verleden wordt aangehaald: meer partijen levert niet altijd meer bestuurskracht op, wel meer bestuurlijke en ambtelijke drukte.
- Bij grote projecten leveren meerdere partijen wel (kortstondig) meer bestuurskracht op.
- Rijk, provincies, gemeenten: we zijn 1 overheid. Zoek meer op basis van je takenpakket samenwerking op.
- Bij grote grensoverschrijdende projecten leveren meerdere partijen meer bestuurskracht op, bij kleinere projecten niet (altijd).
- De provincie moet de voorwaarden creëren waaronder andere partijen hun rol kunnen pakken. De provincie moet zich vervolgens bescheiden opstellen voor het in ontvangst nemen van de credits.
- Aangezien de burger PS afrekent op resultaten, moet de provincie hierbij wel haar naam vestigen, maar niet evenveel roem oppakken als bijvoorbeeld gemeenten.
- Drenthe is bestuurlijk gezien overzichtelijk: na de herindeling zijn er 12 gemeenten en een aantal waterschappen. Kortom: qua bestuurlijke spelers is Drenthe mooi af, qua bestuurlijke verhoudingen is in Drenthe minder turbulentie dan in andere provincies.

Rode draad

Bestuurskracht zit niet alleen in het aantal partijen, maar (juist) ook in de rol (welke en de wijze waarop) die de provincie oppakt. De provincie moet die voorwaarden creëren waaronder andere betrokken partijen hun rol goed kunnen oppakken. Hoewel het betrekken van meerdere partijen niet per definitie meer bestuurskracht oplevert, kan dit met name bij grote projecten wel het geval zijn.

Kanttekeningen

- Oppassen voor bestuurlijke en ambtelijke drukte.
- Hoewel de credits voor een groot project met veel partijen voor de uitvoerende partijen komen, heeft de provincie wel een naam te vestigen. Immers, dat is waar de burgers PS op afrekenen bij de verkiezingen.